

עפ"ת 50595/11/14 - יוסף נוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 50595-11-14 נוי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90501756994

בפני כב' השופט דבורה עטר
מערער: יוסף נוי
נגד מדינת ישראל
משיבה:

פסק דין

1. בפני ערעור על גזר דינו של בית משפט לתעבורה בפתח תקווה, (כב' השופטת רות רז) בתיק תת"ע 3866-07-14 במסגרתו הורשע המערער, בהעדרו, בנהיגה במהירות העולה על המותרת ונגזרו עליו העונשים הבאים:

א. קנס בסך של 1,200 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתם.

ב. 60 ימי פסילה בפועל.

ג. 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

2. ב"כ המערער הדגיש כי המערער, נוהג משנת 1966 ועוסק לפרנסתו, כנהג מונית. עוד הדגיש כי המערער נאלץ להמשיך ולעבוד לפרנסתו, חרף גילו המתקדם, נוכח מצבו הכלכלי הירוד.

ב"כ המערער טען בנוסף כי לא נשקפת בהמשך נהיגתו של המערער כל מסוכנות לציבור. כמו כן טען כי הגם שהמערער לא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו, לאחר מתן גזר הדין, נמנע מלנהוג, על פי הנחייתו ועל כן עתר לבית המשפט להקל בעונשו של המערער ולהורות על תחולת הפסילה למשך שבועיים נוספים בלבד.

3. המערער הדגיש את מיומנותו הרבה בנהיגה. כמו כן את נסיבותיו האישיות והעובדה כי עול פרנסת ארבעת ילדיו ומשפחותיהם עליו. המערער עתר לבית המשפט להקל בעונשו ולבטל את רכיב הפסילה בפועל.

4. ב"כ המשיבה עתר לבית המשפט להורות על דחיית הערעור. הוא פירט כי עברו התעבורתי של המערער כולל 88 הרשעות הגם שחלקן הארי הן בגין עבירות שבוצעו לפני פרק זמן ממושך.

כן הדגיש ב"כ המשיבה כי בעת הרלוונטית לגזר הדין נשוא הערעור, נרשמו לחובת המערער שני דו"חות נוספים ובמכתב שמיען למבקשת, לביטול הדו"חות (להלן: "**המכתב**") טען המערער כי הרקע לביצוע העבירות הוא הקושי לשלוט במהירות רכבו החדש.

לדברי ב"כ המשיבה, העונש אשר הוטל על המערער, מידתי, אף בשים לב לחומרת נסיבות ביצוע העבירה ונסיעה במהירות כפולה מזו המותרת.

ב"כ המשיבה עתר לבית המשפט לדחות את הערעור.

דין והכרעה

4. עיון בגזר דינו של בית משפט קמא העלה כי שקל את כלל השיקולים המתחייבים.

בצדק עמד בית משפט קמא על חומרת נסיבות ביצוע העבירה, בעת שהמערער נהג במהירות החורגת בשיעור גבוה מן המהירות המותרת. כמו כן נתן דעתו למהות הרשעותיו הקודמות בציינו כי המערער נהג ותיק שזקף לחובתו הרשעות קודמות ואולם רוב רובן ישנות ומשנת 200 נרשמו לחובתו 8 ה"ק.

בהקשר לעניין זה האחרון, לא ניתן להתעלם מהעולה מהמכתב וכן מגיליון הרשעותיו הקודמות של המערער, כי בלא מורא, ביצע שתי עבירות נוספות דומות, במהלך כחודש ומהצורך בהשתת ענישה שיהא בה כדי לבטא את חומרת מעשיו ולהרתיעו לבל יישנו.

6. התכלית לשמה הורה בית משפט קמא כי יהא על המערער להפקיד את רישיון הנהיגה שלו, ברורה. משאין חולק כי המערער נמנע מלמלא אחר הוראה זו, לא יוכל להיבנות מטענתו, כי יש להפחית מעונש הפסילה אשר הוטל עליו, מאחר ונמנע מלנהוג בעקבות גזר הדין של בית משפט קמא, בהנחיית בא כוחו ומטה לחמו כנהג מונית נפגע.

7. בשים לב לסך כל האמור לעיל, מצאתי כי הענישה שהוטלה על ידי בית משפט קמא הולמת ודין הערעור להידחות.

המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים וב"כ העורר יעבירו לעורר.

ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ה, 15 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.